

แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เอกสารประกอบการชี้แจง

เสนอ

ต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2561
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. 0- 7727 - 2926 โทรสาร 0-7728 - 2175

สารบัญ

	หน้า
1. รายนามผู้ชี้แจง	1
2. สภาพทั่วไปของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (ข้อมูลพื้นฐาน)	2
3. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของจังหวัด : วิสัยทัศน์/ เป้าประสงค์/ ตัวชี้วัด/ ประเด็นยุทธศาสตร์	14
4. ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 และ สรุปปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานและแนวทางแก้ไข	19
5. แผนและผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 – 2560	21
6. จุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญและผลที่คาดว่าจะได้รับ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)	21
7. สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด (ภาพรวม)	23

ภาคผนวก

- บัญชีโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
- Power Point

1. รายนามผู้ชี้แจง : จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1 นายอวยชัย อินทร์นาค	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.2 นายศุภวัชร ศักดา	รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.3 นางแจ่มจิตรี พูลสวัสดิ์	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.4 นายศักดิ์ดาพร รัตนสุภา	ผอ.กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. สภาพทั่วไปของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1 ข้อมูลทางกายภาพ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ 645 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 13,079.61 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,174,758.61 ไร่ มีเนื้อที่มากเป็นอันดับ 6 ของประเทศและมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย โดยมีความยาวประมาณ 156 กิโลเมตร

2.1.1 การปกครอง

1) การปกครองท้องที่ แบ่งการปกครองเป็น 19 อำเภอ 131 ตำบล 1,074 หมู่บ้าน 477,681 หลังคาเรือน

2) โครงสร้างบริหารราชการส่วนภูมิภาค และ ส่วนกลาง แบ่งเป็น

2.1) หน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีทั้งหมด 34 หน่วยงาน แยกเป็น

(1) สังกัดกระทรวงมหาดไทย 7 หน่วยงาน

(2) สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ 27 หน่วยงาน

2.2) หน่วยงานราชการบริหารส่วนกลาง มี 125 หน่วยงาน แยกเป็น

(1) สังกัดกระทรวงมหาดไทย 2 หน่วยงาน

(2) สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ 123 หน่วยงาน

2.3) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงอื่นๆ จำนวน 23 หน่วยงาน

2.4) หน่วยงานอิสระของรัฐ 2 หน่วยงาน

3) การปกครองท้องถิ่น มีหน่วยการปกครอง 3 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 40 แห่ง (เทศบาลนคร 2 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 35 แห่ง) องค์การบริหารส่วนตำบล 97 แห่ง (ณ ธันวาคม 2558)

2.1.2 ประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรจำนวน 1,051,326 คน ชาย 519,042 คน หญิง 532,284 คน (ข้อมูล : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ณ มกราคม 2560)

2.1.3 แรงงาน

จังหวัดมีกำลังแรงงาน 594,514 คน (ปี 2559) ซึ่งลดลงจากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 3 แต่ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น เป็น 9,448 คน โดยในพื้นที่ขาดแคลนแรงงานภาคอุตสาหกรรมโรงงานและการก่อสร้าง และแรงงานภาคเกษตร โดยเฉพาะในสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ณ 2559)

2.2. สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

2.2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี (GPP)

- ปี 2558 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี(GPP) เท่ากับ 191,177 ล้านบาท ลำดับที่ 17 ของประเทศ และลำดับที่ 2 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสงขลา ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) เฉลี่ย เท่ากับ 183,584 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 17 ของประเทศ และลำดับที่ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดภูเก็ต และกระบี่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกเป็นแต่ละสาขาการผลิตหลัก ดังนี้

ภาคเกษตร

- การเกษตรกรรม ,การประมง 47,318 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.15

นอกภาคเกษตร มีมูลค่า 120,768 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.85

- การค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่า 19,767 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.76
- อุตสาหกรรม มีมูลค่า 24,771 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.74
- โรงแรม ขนส่ง และบริการ มีมูลค่า 30,237 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.99

(ที่มา : สนง.พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

2.2.2 ภาคการผลิตที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1) การเกษตรกรรม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ซึ่งเน้นทางด้านเกษตรกรรม กล่าวคือ มูลค่าของผลิตภัณฑ์ภายในจังหวัดประมาณร้อยละ 28.15 เป็นมูลค่าทางด้านการเกษตร 47,318 ล้านบาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีความพร้อมด้านวัตถุดิบทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญสามารถใช้เป็นวัตถุดิบป้อนให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ได้แก่

ยางพารา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดของประเทศโดยมีพื้นที่เพาะปลูก ในปี 2559 ประมาณ 2,887,000 ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย 264 กิโลกรัม/ไร่ คิดเป็นมูลค่า 45,137 ล้านบาท จากผลผลิตจำนวนดังกล่าว ทำให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบในการผลิต ได้แก่ อุตสาหกรรมถุงมือยาง อุตสาหกรรมถุงยางอนามัย อุตสาหกรรมยางรัดของ อุตสาหกรรมฟองน้ำยาง อุตสาหกรรมแถบยางยืด อุตสาหกรรมไม้ยางพารา ตลอดจนผลิตภัณฑ์ต่างๆ อาทิ หมอนยางพารา

ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ มีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 1,150,000 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต จำนวน 999,434 ไร่ มากเป็นอันดับที่ 1 ของประเทศ มีผลผลิตเฉลี่ย 2,799 กิโลกรัม /ไร่ มีผลผลิตรวม 3,510,160 ตัน คิดเป็นมูลค่า 14,180 ล้านบาท

ผลไม้

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลไม้เศรษฐกิจ 4 ชนิด คือ เงาะ ทุเรียน มังคุด ลองกอง ในปี 2559 มีผลผลิตรวมและมูลค่า ดังนี้

- เงาะ	พื้นที่ปลูก	32,930 ไร่	ได้รับผลผลิต	31,060 ตัน	มูลค่า	1,161.94 ล้านบาท
- ทุเรียน	พื้นที่ปลูก	34,526 ไร่	ได้รับผลผลิต	24,028 ตัน	มูลค่า	1,441.68 ล้านบาท
- มังคุด	พื้นที่ปลูก	10,729 ไร่	ได้รับผลผลิต	4,280 ตัน	มูลค่า	119.968 ล้านบาท
- ลองกอง	พื้นที่ปลูก	16,460 ไร่	ได้รับผลผลิต	7,203 ตัน	มูลค่า	190.879 ล้านบาท

ซึ่งในปี 2559 ราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้ต่อกิโลกรัม เงาะ 37.41 บาท ทุเรียน 60 บาท

มังคุด 28 บาท และ ลองกอง 26.50 บาท มีมูลค่าเพิ่มขึ้นถึง 294.32

(ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

จังหวัดฯ มีการพัฒนาคุณภาพผลไม้เพื่อการส่งออก และกระจายออกนอกพื้นที่ ซึ่งมีแนวโน้มราคาเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรมีรายได้ดีขึ้น ซึ่งเงาะโรงเรียนบ้านนาสารเป็นผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษหวานกรอบ และการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ผลไม้ในจังหวัด

การประมง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย มีสินค้าสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ หอยนางรม กุ้ง ปลา ปู กุ้ง หอยแครง และ สัตว์น้ำอื่นๆ ที่ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลของประเทศ โดยการประมงชายฝั่งมีจำนวน 41,059,333 กิโลกรัม มีมูลค่า 5,621.12 ล้านบาท

2) ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมรวม 1,231 โรง เงินลงทุน 48,208.99 ล้านบาท โรงงานที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ 214 โรงงาน อุตสาหกรรมอโลหะ 133 โรงงาน และ อุตสาหกรรมอาหาร 161 โรงงาน

(ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี 28 กรกฎาคม 2559)

3) ภาคบริการการท่องเที่ยวและโรงแรม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว อาทิ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง เขื่อนรัชชประภา สวนโมกขพลาราม การท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าในปี 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 5,261,947 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 8.89 และมีรายได้จากการท่องเที่ยว 68,052.92 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.74 ส่วนใหญ่ร้อยละ 70 เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และการท่องเที่ยวแบบค้างคืนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากอัตราการเข้าพักที่เพิ่มขึ้นและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนก็เพิ่มขึ้น

(ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี)

4) ภาคการเงินการคลัง

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายได้นำส่งคลัง รวมทั้งสิ้น 2,879.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 มีรายได้จัดเก็บรวมทั้งสิ้น 9,500.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เป็นผลจากสรรพสามิตพื้นที่จัดเก็บรายได้ 2,851.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 ตามการจัดเก็บภาษีน้ำมัน และภาษีเครื่องดื่มสุรา และด่านศุลกากร จัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ขณะที่สรรพากรพื้นที่จัดเก็บรายได้ลดลงร้อยละ 0.6 เนื่องจากการจัดเก็บภาษี ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ ลดลง ธนารักษ์พื้นที่ จัดเก็บรายได้ลดลงร้อยละ 3.4 ตามการจัดเก็บรายได้ค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่าที่ดินและอาคาร ค่าเช่าที่ดิน และค่าปรับอื่น ได้ลดลงกว่าปีก่อน และส่วนราชการอื่นภายในจังหวัด จัดเก็บรายได้ลดลง ร้อยละ 4.7

(ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสุราษฎร์ธานี)

2.3 ข้อมูลทางด้านสังคม

2.3.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมระดับพื้นฐาน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังมีจำนวนครัวเรือนยากจนตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานถึงร้อยละ 0.29 (599 ครัวเรือน) และหัวหน้าครัวเรือนมักจะขาดหลักการพัฒนา มั่วสุมการพนันและยาเสพติดทำให้คุณภาพชีวิตเลวลง ซึ่งจากผลการสำรวจ พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีปัญหายาเสพติดและปัญหาเกี่ยวกับอาชีพและการว่างงาน ขั้นรุนแรง นอกจากนี้แล้ว ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ภาวการณ์เจ็บป่วยจากโรคที่ป้องกันได้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอันเกิดจากพฤติกรรมสุขภาพ

2.3.2 การศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น 594 แห่ง มีครู / อาจารย์ 8,611 คน มีนักเรียน / นักศึกษา 161,873 คน นอกจากนี้ ยังมีสถานศึกษาในระดับอื่น ได้แก่ ระบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทุกอำเภอ สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท รวมทั้งสถาบันวิชาชีพ อีก 4 แห่ง ในส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งวัดผลการสอบใน 8 วิชาหลัก (O – NET) พบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำลง โดยในปี 2557 มีค่า 41.92 มาเป็น 38.39 ในปี 2558 ซึ่งมีสาเหตุ ดังนี้

- 1) การจัดการเรียนการสอน ไม่ได้เป็นการวางแผนการบริหารจัดการหลักฐานของสถานศึกษา
- 2) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ไม่ได้คำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้
- 3) การนิเทศ ติดตาม ช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา/พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง
- 4) ครูและสถานศึกษา ไม่ได้นำผลการจัดการเรียนรู้ไปแก้ปัญหาและเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง

คุณภาพการศึกษา

1. ในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา พบว่านักเรียนจำนวนมากที่ทำคะแนนต่ำในวิชาพื้นฐานทางภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2. ระดับมัธยมศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ย O net มัธยมศึกษาที่ 3 (พ.ศ.2556-2558) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้ง 8 วิชา แต่ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่ากลางประเทศ

3. ระดับอาชีวศึกษา : ปัญหาเชิงคุณภาพและการผลิตที่ขาดเป้าหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับความต้องการของประเทศ ขาดการมุ่งเน้นขีดความสามารถด้านปฏิบัติในระดับเทคโนโลยี การเรียนการสอนในระดับสายอาชีพยังอยู่ในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ไม่สามารถตามเทคโนโลยีที่ใช้ในอุตสาหกรรมได้ทัน ปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านทักษะ และแรงงานที่มีทักษะเฉพาะที่จำเป็น เช่น ทักษะในการสื่อสารและภาษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแสดงออกทางความคิดในการทำงาน รวมถึงทัศนคติในการทำงานที่ดี

4. ระดับอุดมศึกษา ปัญหาที่พบได้แก่ การผลิตบุคลากรยังไม่ใช้ปัจจัยด้านการจ้างงานเป็นตัวชี้้นำการผลิตอย่างแท้จริง คุณภาพของสถาบันการศึกษาและบัณฑิตยังไม่ได้มาตรฐานสากล สถาบันขาดระบบการบริหารจัดการศึกษาที่ดี ขาดเป้าหมายการพัฒนากำลังคนของชาติโดยรวม และขาดความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจหรือสถานประกอบการ

(ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุราษฎร์ธานี เขต 1)

ในปี 2554 พบว่า นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภาคและกลุ่มจังหวัด คือ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ 9.10 ปี ของภาคใต้ คือ 9.14 ปีและกลุ่มจังหวัด คือ 9.33 ปี แต่ค่าเฉลี่ยของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็น 8.90 ปี สาเหตุสำคัญที่เป็นเหตุให้นักเรียน นักศึกษาต้องออกกลางคันระหว่างเรียน อาจเป็นเพราะการตั้งครุฑระหว่างเรียน ซึ่งจากการสุ่มสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่น อายุเฉลี่ย ชาย 15.2 และหญิง 15.5 ปี อัตราการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกครั้งล่าสุดของนักเรียนชาย 5 ร้อยละ 44.51

(ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี)

2.3.3 ศาสนา

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความหลากหลายในการนับถือศาสนา และมีศาสนิกจหลายแห่ง ดังนี้
ผู้นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวน 1,012,037 คน (ร้อยละ 97.95) มีวัด 333 แห่ง (มหานิกาย 319 วัด ธรรมยุติ 14 วัด)
ผู้นับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวน 17,254 คน (ร้อยละ 1.67) มีมัสยิด 45 แห่ง
ผู้นับถือศาสนาคริสต์ มีจำนวน 3,926 คน (ร้อยละ 0.38) มีโบสถ์ 62 แห่ง

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมสุราษฎร์ธานี (กรกฎาคม, 2554)

2.3.4 สาธารณสุข

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถานบริการสาธารณสุขทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน มีทั้งโรงพยาบาลกระจายอยู่ในทุกอำเภอ และมีสถานพยาบาลประเภทอื่นให้บริการประชาชนประกอบด้วย โรงพยาบาลศูนย์, โรงพยาบาลชุมชน,โรงพยาบาลสังกัดกรมส่งเสริมสุขภาพจิต,โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม, สถานีอนามัยขนาดใหญ่, สถานีอนามัยทั่วไป, ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล, ศูนย์มะเร็งสุราษฎร์ธานี และโรงพยาบาลเอกชน รวมจำนวน 101 แห่ง , โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล,ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง, ศูนย์ราชการสาธารณสุขเทศบาล โดยมีผู้รับบริการแผนกผู้ป่วยนอกและผู้รับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกเพิ่มขึ้นทุกปี โดยผู้ป่วยรับการรักษาแผนกผู้ป่วยใน เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2557 และเริ่มลดลงในปี 2558 การส่งต่อผู้ป่วยไปรักษาต่อภายในจังหวัด ค่อนข้างคงที่ สำหรับการส่งต่อผู้ป่วยไปรักษาต่อต่างจังหวัด มีแนวโน้มลดลงซึ่งมีปัจจัยหลักจากการพัฒนาโรงพยาบาลแม่ข่ายในจังหวัดให้มีศักยภาพ และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ได้รับการพัฒนาเป็นศูนย์การแพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ปัญหาสุขภาพเรียงตามลำดับปัญหาจากสาเหตุการตาย ดังนี้

1. โรคระบบไหลเวียนเลือด	คิดเป็นอัตรา	98.87	ต่อประชากรแสนคน
2. เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	คิดเป็นอัตรา	91.00	ต่อประชากรแสนคน
3. โรคติดเชื้อและปรสิต	คิดเป็นอัตรา	57.92	ต่อประชากรแสนคน
4. โรคระบบหายใจ	คิดเป็นอัตรา	50.15	ต่อประชากรแสนคน
5. สาเหตุภายนอกอื่น อุบัติเหตุอื่นๆ	คิดเป็นอัตรา	26.37	ต่อประชากรแสนคน

(ข้อมูล ปี 2558)

2.3.5 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ปี 2558 จำนวน 12,858 คดี โดยกลุ่มคดีที่มีมากที่สุด คือ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ประเภทคดี	ปีงบประมาณ 2558		
	เกิด	จับ	% การจับ
กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	731	546	74.6
กลุ่มที่ 2 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	1,357	697	51.4
กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	717	282	39.2
กลุ่มที่ 4 กลุ่มคดีที่น่าสนใจ	-	-	-
กลุ่มที่ 5 กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	10,053	10,053	100
รวม	12,858	11,578	90.04

2.4. ข้อมูลและสถานการณ์เฉพาะ

2.4.1 สถานการณ์ปัญหายาเสพติด

ปีที่ผ่านมาปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดกำลังเป็นปัญหาภัยคุกคามในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ 1,353 คดี ผู้ต้องหา 726 คน ยึดของกลางยาเสพติด อาทิ ยาบ้าจำนวน 7,731 เม็ด กัญชาแห้ง 739.08 กรัม กัญชาสด 432 กรัม และยาไอซ์จำนวน 5,448.45 กรัม ในปี 2558 มีผู้เข้ารับการรักษา ในระบบสมัครใจ จำนวน 1,165 คน โดยดำเนินการครบตามกระบวนการ คิดเป็นผลงานร้อยละ 94.35 บังคับบำบัด 1,653 คน และระบบต้องโทษ 805 คน

พื้นที่เฝ้าระวังพิเศษ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดขนาดใหญ่มีทั้งสถานศึกษาและแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีชื่อเสียงระดับโลก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการเฝ้าระวังเป็นพิเศษในระดับพื้นที่ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน

2.4.2 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่จำนวนทั้งหมด 8,174,758.61 ไร่ มีพื้นที่ป่าซึ่งกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 26 ไร่ เนื้อที่ 3,641,700 ไร่ (พื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับอุทยานแห่งชาติ, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า, เขตห้ามล่าสัตว์ป่า, พื้นที่เตรียมการจัดตั้งอุทยาน, ที่ราชพัสดุ และพื้นที่ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร) ในพื้นที่ส่วนนี้กรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ (Zone E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zone A) ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร นำไปปฏิรูปที่ดิน จำนวน 2,034,733.75 ไร่ ทำให้ปัจจุบันยังคงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ จำนวน 1,606,966.25 ไร่ และมีพื้นที่ส่วนนี้บางส่วนเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 5 แห่ง พื้นที่เตรียมการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 1 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน 2 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง

ปัญหาการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่ายังเป็นภัยคุกคามอันดับต้นๆ โดยเฉพาะการบุกรุกทำลายป่าสามารถตรวจสอบและจับกุมผู้กระทำผิด จำนวน 330 คดี พื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก 2,452 ไร่ 3 งาน 34 ตารางวา จำนวนผู้ต้องหา 125 คน (ข้อมูล กรกฎาคม 2558)

มาตรการในการดำเนินงาน

1. มาตรการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้
 - 1) จัดตั้งชุดเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ โดยออกดำเนินการเดือนละ 15 วัน
 - 2) กำหนดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ถ้าหากพบการกระทำผิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ จะต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วย
 2. มาตรการฟื้นฟูสภาพ ดำเนินการปลูกฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ที่ถูกบุกรุกทุกแปลง และปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต่างๆ เช่น สถานที่ราชการ สองข้างทาง รอบอ่างเก็บน้ำ ที่สาธารณะประโยชน์ต่างๆ
 3. มาตรการสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ ทำการประชาสัมพันธ์เรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน ดูแล และรักษาทรัพยากรป่าไม้ในทุกรูปแบบ การจัดกิจกรรมต่างๆ
- สำหรับพื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม้จะมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาก็มีการทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งจากภัยธรรมชาติและ การกระทำของมนุษย์ โดยเฉพาะการกระทำประมงทะเลที่เกินกว่าศักยภาพการผลิต (Over Fishing) และการประมงผิดกฎหมาย รวมทั้ง กิจกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งทะเล เช่น การทำนาเกลือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และกิจกรรมการผลิตที่ปล่อยของเสียลงสู่ทะเล

น้ำทะเล

ในปี 2559 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 (สุราษฎร์ธานี) ได้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลบริเวณแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง พบว่า บางจุดมีค่าแบคทีเรีย

ทรัพยากรน้ำและแหล่งน้ำ

น้ำผิวดิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำตาปี คลองพุมดวง คลองแสง และน้ำผิวดินอื่นๆ อาทิ คลอง 4 สาย ฝายน้ำล้น 430 แห่ง อ่างเก็บน้ำ 42 แห่ง และเขื่อน 1 แห่ง

ปัญหา

1. มีการบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และท้ายน้ำ เพื่อการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์ม ทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดินเกิดตะกอน ทำให้แหล่งน้ำตื้นเขิน ขาดน้ำในหน้าแล้ง และเกิดน้ำท่วมเฉียบพลัน
2. การบริหารจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ
3. คุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำไม่ดี จากการปนเปื้อนน้ำทิ้งของชุมชน โรงงาน และการขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

แนวทางแก้ไข

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บน้ำ เช่น สร้างฝาย (Check Dam) อ่างเก็บน้ำ ระบบประปา การบริหารจัดการแหล่งน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็ก
2. การป้องกันน้ำท่วม เช่น ทำแก้มลิง ระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยง
3. การกำหนดใช้ที่ดินเหมาะสม
4. การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ เช่น การศึกษาวางแผนแม่บท กำหนดพื้นที่ขุดลอกลำน้ำ และแก้มลิง การออกแบบรายละเอียดและก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย
5. การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาระบบข้อมูลเครือข่ายสารสนเทศ

น้ำใต้ดิน

ทรัพยากรน้ำบาดาลของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังไม่อยู่ในระดับที่เป็นภาวะวิกฤต ซึ่งปัญหาที่พบมี ดังนี้

1. คุณภาพน้ำบาดาลของพื้นที่ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภค – บริโภคได้
2. มีการลักลอบจากบ่อบาดาลได้ ไม่ได้ขออนุญาต
3. ผู้รับจ้างเจาะบ่อบางรายขาดมาตรฐานในการขุดเจาะ

คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง โดย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 (สุราษฎร์ธานี) ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ ประจำปี พ.ศ.2558 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมจำนวน 22 จุด จำนวน 2 ครั้งต่อปี (เดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม และเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม) รายละเอียด ดังนี้

ประเมินสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปี 2558

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	อ่าวไทยฝั่งตะวันตก
ดีมาก	-
ดี (5 จุด)	จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าเรือเฟอร์รี่(เกาะพะงัน) , สะพานปลา(เกาะพะงัน) , อ่าวหาดรีน (เกาะพะงัน) 2 จุด , อ่าวท้องตาปาน(เกาะพะงัน)
พอใช้ (16 จุด)	จังหวัดสุราษฎร์ธานี หาดสำเร็จ , ปากคลองพุมเรียง , ปากคลองท่าเคย(ฟาร์มเลี้ยงหอยนางรม), ปากแม่น้ำปี , คลองกระแตะ(เหนือ) , คลองกระแตะ(ใต้) , ปากคลองดอนสัก , ท่าเรือเฟอร์รี่ อ.ดอนสัก , ท่าเรือเฟอร์รี่(สีทราน) , ตลาดแม่น้ำ(เกาะสมุย) , อ่าวเฉวงน้อย (เกาะสมุย) , อ่าวเฉวง(เกาะสมุย) , หาดละไม(เกาะสมุย) 2 จุด , บ้านหัวถนน(อ่าวบางน้ำจืด)(เกาะสมุย) , ท่าเรือเฟอร์รี่(ราชาเฟอร์รี่) (เกาะสมุย)
เสื่อมโทรม (1 จุด)	จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปากคลองท่าเคย

หมายเหตุ : ผลคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปี 2559 กรมควบคุมมลพิษเป็นผู้จัดทำซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ

สรุป คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2558 ในพื้นที่ส่วนใหญ่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี แต่ใกล้บริเวณพื้นที่ชายฝั่ง อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม

การจัดการขยะ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีปริมาณขยะเกิดขึ้นประมาณ 1,034.26 ตันต่อวัน แบ่งเป็นในเขตเทศบาล 661.46 ตันต่อวัน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 372.8 ตันต่อวัน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการให้บริการหรือมีการจัดเก็บขยะในเขตเทศบาลสามารถจัดเก็บขยะได้ประมาณ 617.10 ตันต่อวัน และในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 103.40 ตันต่อวัน รวมสามารถจัดเก็บขยะได้ 720.50 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 69.66 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ปี 2559: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 สุราษฎร์ธานี) และยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีการให้บริการหรือมีการจัดเก็บขยะ ทั้งนี้ควรใช้นโยบาย ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และดึงภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำจัดขยะ โดยขณะนี้ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมีปริมาณขยะประมาณ 170 ตันต่อวัน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการขาดแคลนพื้นที่ในการกำจัดขยะ เกิดปัญหาขยะตกค้าง และไม่มีระบบกำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างครบวงจร เช่น การลดแยกขยะ การมีส่วนร่วมจากชุมชน เป็นต้น

การจัดการน้ำเสีย

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นประมาณ ๒๘๗,๘๖๒.๓ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (คำนวณจากจำนวนประชากรปี ๒๕๕๘ คูณอัตราการเกิดน้ำเสียภาคใต้ ลิตรต่อคนต่อวัน : สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) ปัจจุบันมีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน จำนวน ๔ ระบบ ตั้งอยู่บนพื้นที่เกาะ ได้แก่ เกาะสมุย และเกาะพะงัน

ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนบนเกาะสมุย อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลนครเกาะสมุย จำนวน 3 ระบบ เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบเติมอากาศ ตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชนหน้าทอน มีพื้นที่ให้บริการ 1.6 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ชุมชนเฉวง มีพื้นที่ให้บริการ 1.0 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ชุมชนละไม มีพื้นที่ให้บริการ 2.9 ตารางกิโลเมตร ผลคุณภาพน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด (มกราคม 2559)

ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนบนเกาะพะงัน อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลบ้านใต้ จำนวน 1 ระบบ เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบเติมบึงประดิษฐ์ ตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชนหาดรีน (ใกล้โรงเรียนบ้านหาดรีน) มีพื้นที่ให้บริการ 6 ตารางกิโลเมตร พบปัญหาระบบรวบรวมน้ำเสียบริเวณหน้าหาดรีนชำรุด และมีการอุดตันของไขมันในระบบ ผลคุณภาพน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด (มกราคม 2559)

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางสรุปการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ด้วยตารางไขว้ (TOWS Matrix)

<p>ยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO) (ใช้จุดแข็งสร้างโอกาส)</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้จุดแข็งที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสร้างโอกาสจากกระแสด้านอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานฟาร์ม (ไม่ผลและสินค้าประมง) ให้ได้มาตรฐานสากลผ่านกลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ใช้จุดแข็งที่มีสถาบันการศึกษาพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าในการสร้างโอกาสจากความต้องการอาหารคุณภาพและปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้น → ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าสินค้าไม่ผลผลิตประมงและอาหารพื้นบ้าน (OTOP) ใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดเพิ่มโอกาสในกระแสการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ → พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก ใช้ทำเลที่ตั้งที่ได้เปรียบสร้างโอกาสจากนโยบายภาครัฐและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์ รองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และหลากหลายเป็นฐานในการสร้างโอกาสจากกระแสท่องเที่ยวโลก → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน 	<p>โอกาส (Opportunities)</p> <ul style="list-style-type: none"> รัฐบาลได้กำหนดนโยบายสำคัญ โดยมียุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจน เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ ร่างแผนพัฒนาภาคและการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ โดยมีแผนพัฒนาการเกษตร นโยบายอินทนิลภาคเกษตร และพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแม่บทการบริหารจัดการน้ำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ กำลังซื้อของจีนและประชาคมอาเซียนที่เติบโตอย่างรวดเร็วมีปริมาณสูง กระแสโลกให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรที่ก้าวไกลและรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและการขอความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาดโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง กระแสเมืองท่องเที่ยวต่างชาตินำมาซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง แรงงานภาคเกษตรที่มีคุณภาพสูงและมีความรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตร การเพิ่มศักยภาพและนำประสบการณ์ของแรงงานสตรีและแรงงานหลังเกษียณซึ่งเพิ่มขึ้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดให้ใช้ประโยชน์พื้นที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri - Map) 	<p>ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (OW) (ใช้โอกาสปรับปรุงจุดอ่อน)</p> <ul style="list-style-type: none"> เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้ออกสาจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → เพื่อประสิทธิภาพการรักษาค่าความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและชุมชน เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวโดยใช้ออกสาจากกระแสท่องเที่ยวโลกในการสร้างความพร้อมเพื่อเป็นเมืองน่าเที่ยว → แก้ไขปัญหาในแหล่งท่องเที่ยวหลักและเพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
<p>จุดแข็ง (Strengths)</p> <ul style="list-style-type: none"> เศรษฐกิจมีการผลิตหลักหลายสาขารองรับ ได้แก่ เกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และพาณิชย์กรรม ทำเลที่ตั้งเหมาะสมระหว่างสองฝั่งทะเลมีความได้เปรียบในการเชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งอำเภอไทย-อินทนิล สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ อาหารทะเล และสมุนไพร สร้างความมั่นคงและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก และมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงเขตกว้างใหญ่และแหล่งนิเวศอันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลหายาก สถาบันการศึกษาในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตรหรือทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ มีทุนทางสังคมที่หลากหลาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา การท่องเที่ยว ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น มีศูนย์กลางเป็นเลิศด้านสุขภาพ ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านหัวใจ หลอดเลือดและมะเร็ง มีโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรจำนวนมาก มีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมในการปรับวิถีการผลิตจากเกษตรเชิงเดี่ยวเป็นเกษตรผสมผสาน มีโรงแรม ที่พักจำนวนมาก และห้องประชุมสัมมนาขนาดใหญ่เพียงพอรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว การประชุมสัมมนา การรับปริญญา และการแสดงสินค้าในระดับภูมิภาค 		<p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <ul style="list-style-type: none"> การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลางน้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของภาคท่องเที่ยวและชุมชนเมืองรวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหาเสียดิน การต้อกก่อนวัยอันควร ความรุนแรงในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ) การบริหารจัดการด้านคุณภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ ระบบนิเวศต่างๆ ไม่ได้รับการดูแลอย่างจริงจังและขาดแผนการฟื้นฟูที่เป็นรูปธรรม ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก ปริมาณขยะมีแนวโน้มสูงขึ้น และปริมาณขยะรอการกำจัดสูงขึ้น เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มเป็นสถาบันและขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการน้ำและภัยที่เกิดจากน้ำในระดับพื้นที่และในระดับกลุ่มลุ่มน้ำภายในจังหวัดยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ที่เกษตรและพื้นที่ที่เศรษฐกิจในจังหวัด อัตราการพึ่งพิงเมืองเทียบเท่ากับเฉลี่ยประเทศ สถิติการค้ามีประชากรที่ต้องพึ่งพิงเศรษฐกิจมากขึ้น มีผู้สูงอายุในสัดส่วนสูงกว่าวัยทำงาน ขาดการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาพื้นที่เศรษฐกิจหลัก
<p>ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (ST) (ใช้จุดแข็งรับมือกับอุปสรรค)</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่ายางพาราเพื่อรับมือกับปริมาณความต้องการวัตถุดิบยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยที่จะลดลงในอนาคต → พัฒนาการการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน 	<p>อุปสรรค (Threats)</p> <ul style="list-style-type: none"> ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนกำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคายางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทย การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงกับคู่แข่งจากต่างประเทศ ภาคธุรกิจและแรงงานมีแนวโน้มมากขึ้นซึ่งช่วยลดต้นทุนค่าจ้างต่างประเภทภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคามันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น กระแสโลกนิยมและค่านิยมที่ผิดกระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน แรงงานแม่และแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดในพืช เช่น โรคกาบขาวในยางพารา ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติที่อุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก สิทธิการวิจัย (Tenoch) ส่งผลกระทบต่อสิทธิของเกษตรกรท่องเที่ยว การให้ความสำคัญในการให้ชุมชนเข้มแข็งมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหรือวางแผนในการพัฒนาจังหวัดยังมีอยู่น้อย 	<p>ยุทธศาสตร์เชิงรับ (WT) (กำจัดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค)</p> <ul style="list-style-type: none"> แก้ไขวิกฤติด้านการศึกษาและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน → พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขของประชาชนและเตรียมรับมือกับแรงงานแม่และแรงงานต่างด้าว → พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล (HA) ลดความเสี่ยงภัยจากภัยพิบัติและลดจากพื้นที่ภาครัฐในการจัดการกับปัญหาภัยพิบัติและสาธารณภัย → ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย แก้ไขปัญหาล้างลวดลอมเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความพร้อมในการรับมือกับการขยายตัวของเมืองจากแรงงานย้ายถิ่น → ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวและเขตเมือง

การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ในรูปแบบตารางไขว้ (TOWS Matrix) เป็นการวิเคราะห์เพื่อวางทิศทางยุทธศาสตร์จังหวัด และการวิเคราะห์ TOWS matrix เป็นการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา (Strategy) ดำเนินการหลังจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคข้อจำกัดแล้ว ซึ่งกลยุทธ์การพัฒนาประเภทต่าง ๆ เกิดจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยศักยภาพ 4 ชุดปัจจัย ได้แก่ ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S+O) จุดแข็งกับข้อจำกัด (S+T) จุดอ่อนกับโอกาส (W+O) และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (W+T) ซึ่งผลผลิตของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในแต่ละคู่ปัจจัย คือ กลยุทธ์ 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. **ยุทธศาสตร์เชิงรุก** – ตำแหน่งที่ดีที่สุดของจังหวัดเพราะเป็นสถานการณ์ที่มีทั้งจุดแข็งและโอกาส จังหวัดจะนำจุดแข็งไปรับและฉวยโอกาสที่เกิดขึ้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัด
2. **ยุทธศาสตร์แก้ไข** – จังหวัดปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสที่อำนวยให้ในแต่ละช่วงเวลา
3. **ยุทธศาสตร์ป้องกัน** – จังหวัดใช้จุดแข็งที่มีอยู่ นำไปกำหนดกลยุทธ์ป้องกันหรือลดทอนอิทธิพลของอุปสรรคคุกคามภายนอก
4. **ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ** – กลยุทธ์ที่ป้องกันตนเองโดยการลดความอ่อนแอและหลีกเลี่ยงสภาวะคุกคามให้ได้มากที่สุด

จังหวัดมีฐานทรัพยากรที่สามารถสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจในหลายด้าน ซึ่งถ้าพิจารณา จากการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเพื่อหาเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งใช้เกณฑ์ 2 เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ได้แก่ (1) การสร้างรายได้ให้จังหวัดโดยพิจารณาจากสัดส่วนของอุตสาหกรรมนั้นๆ ในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และ (2) การกระจายรายได้สู่ประชาชน โดยพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรในจังหวัดที่มีอาชีพเกี่ยวข้องโดยตรงในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยอุตสาหกรรมที่ควรจะเป็นเป้าหมายในการพัฒนาควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้กับจังหวัดในสัดส่วนสูงและมีประชาชนเข้าไปประกอบอาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุตสาหกรรมนั้นๆ จำนวนมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็น **อุตสาหกรรมยางพาราและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน (การผลิตพื้นฐานและการแปรรูป) เป็นอุตสาหกรรมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรพิจารณาเป็นเป้าหมายการพัฒนาอันดับหนึ่ง** เป้าหมายการพัฒนาในลำดับรองลงมา ขึ้นอยู่กับนโยบายการพัฒนาว่าจะเน้นเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป้าหมายใด (ระหว่างการกระจายรายได้หรือการสร้างรายได้ให้กับจังหวัด) ซึ่งในกรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเห็นว่า ถ้าเน้นเป้าหมายการกระจายรายได้ อุตสาหกรรมที่ควรถูกเลือกเป้าหมายการพัฒนา คือ การผลิตผลไม้ (เงาะ ทุเรียน มังคุดและลองกอง) และอาหารทะเล แต่ถ้าเน้นเป้าหมายการสร้างรายได้ให้กับจังหวัด อุตสาหกรรมที่ควรถูกเลือกเป็นเป้าหมายการพัฒนา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเน้นเป้าหมายการพัฒนาทั้งสองเป้าหมาย ดังนั้น จึงเลือกทั้ง **การผลิตผลไม้ อาหารทะเล และการท่องเที่ยว**

3. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

: วิสัยทัศน์ / เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์

“ เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข ”

เป้าประสงค์รวม

1. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
2. สร้างเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข
4. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ (ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องและการท่องเที่ยว) ให้มีความมั่นคงและเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
2. พัฒนาสังคม คุณธรรม และคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
4. บริหารจัดการภาครัฐตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ประเด็น

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	กลยุทธ์ (Strategies)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การเพิ่มศักยภาพการ แข่งขันภาคเกษตร และ อุตสาหกรรมเกษตร	1.1 มูลค่าทางเศรษฐกิจของ ยางพาราและปาล์มน้ำมัน เพิ่มสูงขึ้น	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณ ผลผลิตยางพาราต่อไร่ (ร้อยละ 2/ปี) 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การแปรรูปยางพารา (ร้อยละ 1/ปี) 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณ ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ (ร้อยละ 10/ปี) 4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของอัตรา การสกัดน้ำมันปาล์ม (Palm oil yield) (ร้อยละ 0.5/ปี)	1.1.1 พัฒนาภาคการผลิต และอุตสาหกรรม ยางพาราและปาล์ม น้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่ม มูลค่าและศักยภาพ ในการแข่งขัน
	1.2 สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยระดับมาตรฐาน	1) ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานด้านพืช เทียบกับฟาร์มที่ยื่นขอ (ร้อยละ 80/ปี) 2) ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน (ประมง) เทียบกับฟาร์ม ที่ยื่นขอ (ร้อยละ 80/ปี) 3) ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน GAP (ปศุสัตว์) เทียบกับฟาร์ม ที่ยื่นขอ (ร้อยละ 80/ปี) 4) ร้อยละของผลิตภัณฑ์อาหาร และผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ 80/ปี)	1.2.1 ส่งเสริมและพัฒนา ยกระดับมาตรฐาน สินค้าเกษตร (พืช, ประมง,ปศุสัตว์)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	กลยุทธ์ (Strategies)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การส่งเสริมการ อุตสาหกรรมบริการ และท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	2.1. จังหวัดมีการจัดการศักยภาพ ทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สอดคล้องกระแสโลก	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 10/ปี) 2) เป็นพื้นที่ในการจัดประชุม และการจัดงานนิทรรศการ ทั้งในระดับประเทศและ ระดับนานาชาติ (2 ครั้ง/ปี) 3) ร้อยละของบุคลากรด้านการ บริการและการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาตาม มาตรฐาน (ร้อยละ 10/ปี)	2.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว อันเป็นเอกลักษณ์จังหวัด ให้ตอบรับกระแสการ ท่องเที่ยวโลก 2.1.2 บริหารจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจ 2.1.3 พัฒนาบุคลากรด้านการ บริการและการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพตาม มาตรฐาน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: การเชื่อมโยงเส้นทาง คมนาคมและศูนย์ โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน	3.1. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งและ โลจิสติกส์ของจังหวัด มีศักยภาพในการแข่งขัน ระดับประเทศ	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง และการคมนาคม (ร้อยละ 5/ปี)	3.1.1 พัฒนาโครงข่าย คมนาคมขนส่งและ ศูนย์โลจิสติกส์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และ มีศักยภาพในการแข่งขัน	4.1. ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว หลักมีความปลอดภัยและ สงบสุข 4.2. เยาวชนได้รับการพัฒนา เต็มศักยภาพ	1) ร้อยละที่ลดลงของคดี เกี่ยวกับความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 5/ปี) 1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (15 ปี) 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-net ม.3 (ร้อยละ 3 /ปี) 3) จำนวนเยาวชนที่ได้รับการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ เพื่อสร้างทักษะในศตวรรษ ที่ 21 (1,000คน/ปี)	4.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการ รักษาความปลอดภัย พื้นที่ท่องเที่ยว นานาชาติและชุมชน 4.2.1 พัฒนาการเรียนรู้ของ เยาวชนเพื่อสร้างทักษะ ในศตวรรษที่ 21

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	กลยุทธ์ (Strategies)
	4.3. ประชาชนมีสุขภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1) ร้อยละของประชากรอายุ 35 ปี ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเพื่อตรวจคัดกรองความเสี่ยงต่อโรค (ร้อยละ 98/ปี) 2) ร้อยละโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐาน HA/JCI (ร้อยละ 100) 3) บุคลากรด้านการให้บริการสุขภาพที่ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ (ร้อยละ 10/ปี) 4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับบริการผู้ป่วยนอกด้านการแพทย์แผนทางเลือกเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 2/ปี) 5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้าน/ชุมชนมีการดำเนินการตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 10/ปี) 6) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของชุมชน/ผู้ประกอบการที่มีการนำองค์ความรู้ไปใช้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาและเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งให้ชุมชนในทุกด้าน (5 ชุมชน/ปี) 	<p>4.3.1 เพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายระบบบริการสาธารณสุข</p> <p>4.3.2 ขับเคลื่อนแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่หมู่บ้าน/ชุมชนอย่างทั่วถึง</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	กลยุทธ์ (Strategies)
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มั่นคงและ มีสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสม</p>	<p>5.1. ชุมชนและเมืองท่องเที่ยว หลักมีสภาพแวดล้อมที่ดี</p> <p>5.2. พื้นที่ป่ายังคงความอุดม สมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียว เพิ่มขึ้น(ป่าบก ป่าชายเลน)</p> <p>5.3 ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อม ในการจัดการภัยพิบัติและ สาธารณภัย</p>	<p>1) ร้อยละของปริมาณขยะ ที่ลดลง (ร้อยละ 0.01/ปี)</p> <p>2) ร้อยละของปริมาณขยะ ตกค้างสะสมที่ลดลง (ร้อยละ50/ปี)</p> <p>3) ร้อยละของคุณภาพน้ำ (ผิวดิน /ทะเลและชายฝั่ง) มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับ พอใช้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของสถานีที่มีการตรวจวัด : คิดจากฐานของสถานี ตรวจวัดคุณภาพน้ำแต่ละปี (ร้อยละ 80/ปี)</p> <p>1) ร้อยละของพื้นที่สีเขียว ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับพื้นที่ จังหวัด (ร้อยละ 0.01/ปี)</p> <p>1) ร้อยละของชุมชนพื้นที่ เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียม ความพร้อมในการรับมือ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ : คิดจากฐานข้อมูลพื้นที่ เสี่ยงภัยของกรมทรัพยากร- ธรณีในแต่ละปีเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5/ปี)</p>	<p>5.1.1 ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมในการ จัดการสิ่งแวดล้อม จากแหล่งกำเนิด มลพิษ (ขยะ/น้ำเสีย)</p> <p>5.2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>5.3.1 ลดความเสี่ยงและ เพิ่มขีดความสามารถ ของชุมชนในการ จัดการภัยพิบัติและ สาธารณภัย</p>

4. ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 และสรุปปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานและแนวทางแก้ไข

4.1 ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับความจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2560 จำนวน 22 โครงการ งบประมาณ 244,795,300 บาท (สองร้อยสี่สิบล้านเจ็ดแสนเก้าหมื่นห้าพันสามร้อยบาทถ้วน) ขณะนี้ดำเนินการแล้วเสร็จ 2 โครงการ และอยู่ระหว่างการดำเนินการ 20 โครงการ

4.2 สรุปปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

4.2.1 ด้านการเกษตร (ปาล์ม ยางพารา ผลไม้ และอาหารทะเล)

- 1) ปัญหาราคาสินค้าเกษตรหลัก (ยางพารา) ตกต่ำ และไม่มีเสถียรภาพ
- 2) เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม
- 3) ปัญหาโรคพืช แมลงศัตรูพืช (ยางพารา มะพร้าว)
- 4) ความเข้มแข็งของการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร/สถาบัน เพื่อการผลิต การแปรรูป และจำหน่ายสินค้า
- 5) มาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
- 6) ขาดศูนย์บริการองค์ความรู้/ชี้แนะทิศทางการพัฒนาและการจัดการภาคเกษตร อย่างเป็นระบบ

4.2.2 ด้านการท่องเที่ยว

- 1) ขาดการจัดการความหลากหลายทางการท่องเที่ยว (บนบก)
- 2) มาตรฐานปัจจัยพื้นฐานและการบริการรองรับนักท่องเที่ยวต่ำ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ และความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- 3) ขาดระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (การทำงานระบบทางไกล) ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก (เกาะสมุย)
- 4) มลพิษสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพต่ำ (น้ำเสีย ขยะมูลฝอย)

4.2.3 ด้านสังคม

- 1) ชุมชนขาดการจัดการที่ดี เพื่อให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว ได้อย่างมีคุณภาพ
- 2) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3) คุณภาพการจัดการด้านการศึกษา
- 4) แรงงานมีศักยภาพไม่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในพื้นที่

4.2.4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ เพื่อขยายการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ปาล์ม น้ำมัน)
- 2) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพ
- 3) ปัญหามลพิษ (ขยะ น้ำเสีย) ในเขตชุมชนเมือง

4.3 แนวทางแก้ไข

4.3.1 การปรับโครงสร้างการผลิตและการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning By Agri - Map)

- 1) การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรให้เหมาะสม : ดิน ปุ๋ย และปัญหาโรคพืช (โรครากขาวในยางพารา, ศัตรูพืชมะพร้าว)
- 2) การส่งเสริมการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตสินค้าเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) พัฒนาและสร้างเครือข่ายสหกรณ์/สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
- 4) การพัฒนาสินค้าอาหารเกษตรปลอดภัย (พืช สัตว์ ประมง) และการเพิ่มมูลค่าสัตว์น้ำ
- 5) การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ (Productivity) พืชหลัก (ยาง ปาล์ม น้ำมัน ผลไม้) ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning By Agri - Map)
- 6) พัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer และการใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก)
- 7) ส่งเสริมการทำงานวิจัยและนวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากพืชหลัก

4.3.2 การพัฒนาระบบการบริการด้านการท่องเที่ยว

- 1) การพัฒนาความหลากหลายทางการท่องเที่ยว
- 2) การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- 3) การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว/การยกระดับคุณภาพกิจกรรมตลาดการท่องเที่ยว
- 4) การเพิ่มประสิทธิภาพสนามบิน

4.3.3 การพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีคุณภาพชีวิต และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- 1) การพัฒนาสังคมแบบองค์รวม โดยสร้างชุมชนแม่แบบที่พื้นที่อื่นๆ สามารถเรียนรู้ได้ และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างชุมชน
- 2) พัฒนาระบบความปลอดภัย ทั้งทางบก และทางน้ำ พร้อมติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด ในเขตชุมชนและพื้นที่เสี่ยง
- 3) การพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา จังหวัด/เยาวชนให้เป็นคนดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสุข

4.3.4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) เฝ้าระวังและแก้ไขสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยอาศัยแนวร่วมจากองค์กรภาคประชาชน
- 2) บริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าสมดุล โดยใช้กลไกประชารัฐ (ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)
- 3) แก้ไขปัญหามลพิษของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว (ขยะและน้ำเสีย)
- 4) การจัดตั้งศูนย์เครือข่ายการแจ้งเตือนและช่วยเหลือ กรณีภัยพิบัติ ครอบคลุมทุกพื้นที่

5. แผนและผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 – 2560

- ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูล ณ 12 มิถุนายน 2560

ปีงบประมาณ	วงเงินที่ได้รับการจัดสรร (บาท)	การเบิกจ่าย (บาท)	
		แผน	ผล
2559	211,210,500	211,210,500 คิดเป็นร้อยละ 100	211,210,500 คิดเป็นร้อยละ 100
2560	244,795,300	159,095,300 คิดเป็นร้อยละ 64.99	70,851,728 คิดเป็นร้อยละ 28.94

6. จุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญและผลที่คาดว่าจะได้รับ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561)

จุดยืนตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ Positioning	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
<p>ด้านเกษตร</p> <p>1) ยาง (เพิ่มผลผลิต/ไร่) และการแปรรูป</p> <p>มุ่งเน้น : สร้างความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning By Agri - Map) การบริหารจัดการทรัพยากรดิน และการเพิ่มศักยภาพเกษตรกรในการผลิตยางให้มีประสิทธิภาพ และยกระดับการแปรรูปผลผลิต โดยผ่านกลไกสถาบันเกษตรกร และส่งเสริมการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตสินค้าเกษตรอื่นๆ ที่เหมาะสมตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจในการทำการเกษตรในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning By Agri - Map) 2. เกษตรกรใช้ปุ๋ยเหมาะสมกับดิน มีผลให้ได้ผลผลิตยางพาราเพิ่มสูงขึ้นเป็น 300 กก./ไร่/ปี และปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้น เป็น 3.5 ตัน/ไร่/ปี และสามารถลดต้นทุนการผลิตได้มากขึ้น 3. การรวมกลุ่มของสถาบันเกษตรกร มีความเข้มแข็ง สมาชิกได้มีองค์ความรู้ในการบริหารจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีอำนาจในการต่อรองราคา ทำให้ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น 4. อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันได้รับการพัฒนาศักยภาพ โดยความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ชั้นสูง และภาคประชาชน

จุดยืนตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ Positioning	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
<p>2) ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มผลผลิต/ไร่) มุงเน้น : สร้างความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning By Agri - Map) การบริหารจัดการทรัพยากรดิน โดยใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินการสร้างความร่วมมือประชาสัมพันธในการรับซื้อผลผลิตคุณภาพดี ระหว่างสถาบันเกษตรกร และโรงงานสกัดปาล์มน้ำมัน และส่งเสริมการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตในพื้นที่ปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม</p> <p>3) ไม้ผล (ยกระดับมาตรฐานการผลิตไม้ผล) มุงเน้น : การพัฒนาคุณภาพไม้ผลที่มีคุณภาพ ให้ได้มาตรฐานแปลงผลิต GAP และมีคุณภาพปลอดภัยตามมาตรฐานสากล ตรงกับความต้องการของตลาดเป้าหมาย (Market Target) และส่งเสริมการผลิตไม้ผลแปลงใหญ่ (เงาะ/ทุเรียน)</p> <p>4) การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง (หอย กุ้ง ปลา) มุงเน้น : การจัดการพื้นที่ชายฝั่งแบบผสมผสานให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการอนุรักษ์ป่าชายเลนและการสร้าง Food Bank เพื่อใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำที่เหมาะสมและสมดุล โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน</p>	<p>5. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและมีราคาสูงมากยิ่งขึ้น</p> <p>6. หยุดยั้งการบุกรุกยึดถือ ครอบครอง พื้นที่ป่าชายเลนและพื้นที่งอกใหม่</p> <p>7. พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ชุมชนประมงชายฝั่งมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
<p>ด้านท่องเที่ยว</p> <p>1) ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ทะเล) มุงเน้น : การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักให้เป็น Green Island ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ขยะ น้ำเสีย และการใช้พลังงานสะอาด</p> <p>2) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ อารยธรรม และวัฒนธรรม (บนบก) มุงเน้น : พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว : ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย : การพัฒนาโครงข่ายถนนสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ</p>	<p>1. นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหลักทั้งทางบกและทางทะเล (เกาะสมุย และเกาะปริ่มณฑล) ได้อย่างสะดวก และปลอดภัย</p> <p>2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ อารยธรรม และวัฒนธรรมได้รับการยกระดับขึ้นเป็นการท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด</p> <p>3. แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ และสร้างทางเลือกให้กลุ่มการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และมหรรรมาอาหารเพื่อการท่องเที่ยว</p>

จุดยืนตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ Positioning	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
<p>อื่นๆ</p> <p>- ด้านสังคม มุ่งเน้น : การส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็งและอบอุ่น</p> <p>- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้น : การจัดการมลพิษในแหล่งท่องเที่ยวหลัก (ขยะ น้ำเสีย) : การจัดการพื้นที่ชายฝั่งและชุมชนเมือง</p>	<p>- ชุมชนมีความเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข โดยยึดหลักตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและสมดุล โดยเฉพาะการจัดการป่าชายเลน และชายฝั่ง การฟื้นฟูระบบนิเวศน์พื้นที่ต้นน้ำและปัญหาน้ำเสียริมฝั่งแม่น้ำสายหลักของจังหวัด และการแก้ไขปัญหาขยะในเขตชุมชนเมือง</p>

7. สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ภาพรวม)

จังหวัดได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2561 จำนวน 27 โครงการ งบประมาณ 246,361,400 บาท (สองร้อยสี่สิบลหมกรวยหกหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยบาทถ้วน) จำแนกเป็น งบดำเนินงาน 69,506,200 บาท งบลงทุน 164,297,700 บาท และ งบรายจ่ายอื่น 12,557,500 บาท

- งบประมาณจำแนกตามผลผลิต และโครงการ

ผลผลิต : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 19 โครงการ งบประมาณ 180,616,500 บาท

1. โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตยางพาราผ่านกระบวนการสถาบันเกษตรกร งบประมาณ 17,307,500 บาท
2. โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตปาล์มน้ำมันผ่านกระบวนการสถาบันเกษตรกร งบประมาณ 11,847,500 บาท
3. โครงการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันตามชั้นคุณภาพ งบประมาณ 1,500,000 บาท
4. โครงการส่งเสริมการผลิตไม้ผลแปลงใหญ่ งบประมาณ 2,832,800 บาท
5. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรด้วยการปลูกพืชในระบบอินทรีย์จากการผลิตสู่การตลาด งบประมาณ 2,100,000 บาท
6. โครงการสร้างแบรนด์สุราษฎร์ธานีเมืองคนดีเที่ยวได้ทั้งปี งบประมาณ 4,000,000 บาท
7. โครงการส่งเสริมมหรรมอาหารเพื่อการท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติ งบประมาณ 4,000,000 บาท
8. โครงการพัฒนาเกาะกลางบางทะเลเป็นสวนสาธารณะและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (หมู่ที่ 7 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี) งบประมาณ 17,410,000 บาท

9. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตำบลบางโพธิ์ งบประมาณ 6,305,900 บาท
10. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์สู่ระดับนานาชาติในพื้นที่ งบประมาณ 3,000,000 บาท
11. โครงการส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 4,500,000 บาท
12. โครงการพัฒนาและยกระดับป่าชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
งบประมาณ 10,000,000 บาท
13. โครงการบ่มเพาะบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว งบประมาณ 6,196,800 บาท
14. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยก ทล.401 – บ.นาใต้ ตำบลคลองศก
อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 6,750,000 บาท
15. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายสำนักสงฆ์ เขาพนมวัง ตำบลป่าร้อน
อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 16,866,000 บาท
16. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยก ทางหลวงชนบท สฎ. 4032 –
บ้านห้วยชะม่าง ตำบลปากฉลุย อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
งบประมาณ 38,000,000 บาท
17. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายแยกทางหลวง ชนบท สฎ. 6038 –
แยกโรงพยาบาล อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 13,000,000 บาท
18. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง สายแยกทางหลวงหมายเลข 4199 – บ้านห้วยทรายขาว
ตำบลสาकु อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 11,200,000 บาท
19. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง สายแยกทางหลวงชนบท สฎ. 6019 – บ้านปากทำเรียง
ตำบลกะเปา อำเภอบ้านนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี งบประมาณ 3,800,000 บาท

ผลผลิต : การพัฒนาด้านสังคม 3 โครงการ งบประมาณ 18,000,000 บาท

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
งบประมาณ 6,000,000 บาท
2. โครงการครอบครัวพอเพียง งบประมาณ 2,000,000 บาท
3. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ งบประมาณ 10,000,000 บาท

ผลผลิต : การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5 โครงการ

งบประมาณ 47,744,900 บาท

1. โครงการศึกษาคุณภาพดินและน้ำในพื้นที่อ่าวบ้านดอน เพื่อกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสม
ต่อการทำประมงหรือเพาะเลี้ยงหอย งบประมาณ 8,000,000 บาท
2. โครงการเฝ้าระวัง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด
งบประมาณ 7,000,000 บาท

3. โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหามลพิษขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด เพื่อมุ่งสู่เมือง Zero Waste งบประมาณ 5,930,000 บาท
4. โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยใช้ระบบประชารัฐ งบประมาณ 14,536,100 บาท
5. โครงการพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ งบประมาณ 12,278,800 บาท

ภาคผนวก

บัญชีโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑: การเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขัน ภาคเกษตร และ อุตสาหกรรม	๑. โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตภาพ การผลิตยางพาราผ่านกระบวนการ สถาบันเกษตรกร	๑๗,๓๐๗,๕๐๐	สนง.สหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๒. โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตภาพ การผลิตปาล์มน้ำมันผ่านกระบวนการ สถาบันเกษตรกร	๑๑,๘๔๗,๕๐๐	สนง.สหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๓. โครงการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน ตามชั้นคุณภาพ	๑,๕๐๐,๐๐๐	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน สุราษฎร์ธานี
	๔. โครงการส่งเสริมการผลิตไม้ผล แปลงใหญ่	๒,๘๓๒,๘๐๐	สนง.เกษตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๕. โครงการศึกษาคุณภาพดินและน้ำ ในพื้นที่อ่าวบ้านดอน เพื่อกำหนดพื้นที่ เหมาะสมต่อการทำประมงหรือ เพาะเลี้ยงหอย	๘,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ประมง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๖. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร ด้วยการปลูกพืชในระบบอินทรีย์จากการ ผลิตสู่การตลาด	๒,๑๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ : การส่งเสริม อุตสาหกรรม การบริการและ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	๗. โครงการสร้างแบรนด์สุราษฎร์ธานี เมืองคนดีเที่ยวได้ทั้งปี	๔, ๐๐๐,๐๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๘. โครงการส่งเสริมมหกรรมอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติ	๔,๐๐๐,๐๐๐	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๙. โครงการพัฒนาเกาะกลางบางทะเล เป็นสวนสาธารณะและแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (หมู่ที่ ๗ ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี)	๑๗,๔๑๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอ เมืองสุราษฎร์ธานี
	๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวตำบลบางโพธิ์	๖,๓๐๕,๙๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี
๑๑. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อการยกระดับคุณภาพธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์สู่ระดับ นานาชาติในพื้นที่เกาะ	๓,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

ประเด็นยุทธศาสตร์	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
	๑๒. โครงการส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔,๕๐๐,๐๐๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
	๑๓. โครงการบ่มเพาะบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว	๖,๑๙๖,๘๐๐	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistic) ภาคใต้ตอนบน	๑๔. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยก ทล.๔๐๑ – บ.นาใต้ ตำบลคลองศก อำเภอนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๖,๗๕๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี
	๑๕. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายสำนักสงฆ์เขาพนมวัง ตำบลปาร์อน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๖,๘๖๖,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี
	๑๖. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยกทางหลวงชนบท สฎ. ๔๐๓๒ – บ้านห้วยชะมวง ตำบลปากฉลุย อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๘,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี
	๑๗. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายแยกทางหลวงชนบท สฎ. ๖๐๓๘ – แยกโรงพยาบาล อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี
	๑๘. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๙๙ – บ้านห้วยทรายขาว ตำบลสาคร อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๑,๒๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี
	๑๙. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายแยกทางหลวงชนบท สฎ. ๖๐๑๙ – บ้านปากท่าเรือ ตำบลกะเปา อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓,๘๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ : การพัฒนา สังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมี ศักยภาพ ในการแข่งขัน	๒๐. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ รักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว	๖,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๒๑. โครงการครอบครัวพอเพียง	๒,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๕ : การสร้างฐาน ทรัพยากร- ธรรมชาติ ที่มั่นคงและมีสภาพ แวดล้อม ที่เหมาะสม	๒๒. โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอย จากแหล่งกำเนิด เพื่อมุ่งสู่เมือง Zero Waste	๕,๙๓๐,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๒๓. โครงการเฝ้าระวัง และส่งเสริมการ มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย จากแหล่งกำเนิด	๗,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	๒๔. โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ระบบประชารัฐ	๑๔,๕๓๖,๑๐๐	สนง.บริหารจัดการทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งที่ ๔
	๒๕. โครงการพัฒนาและยกระดับป่าพรุชุม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอไชยา
	๒๖. โครงการพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัย และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	๑๒,๒๗๘,๘๐๐	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	๒๗. ค่าใช้จ่ายในการบริหาร จังหวัดแบบบูรณาการ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สำนักงานจังหวัด สุราษฎร์ธานี
	รวมทั้งสิ้น ๒๗ โครงการ	๒๔๖,๓๖๑,๔๐๐	

